

*Презентація на тему:
“В’ячеслав Чорновіл”*

Біографія

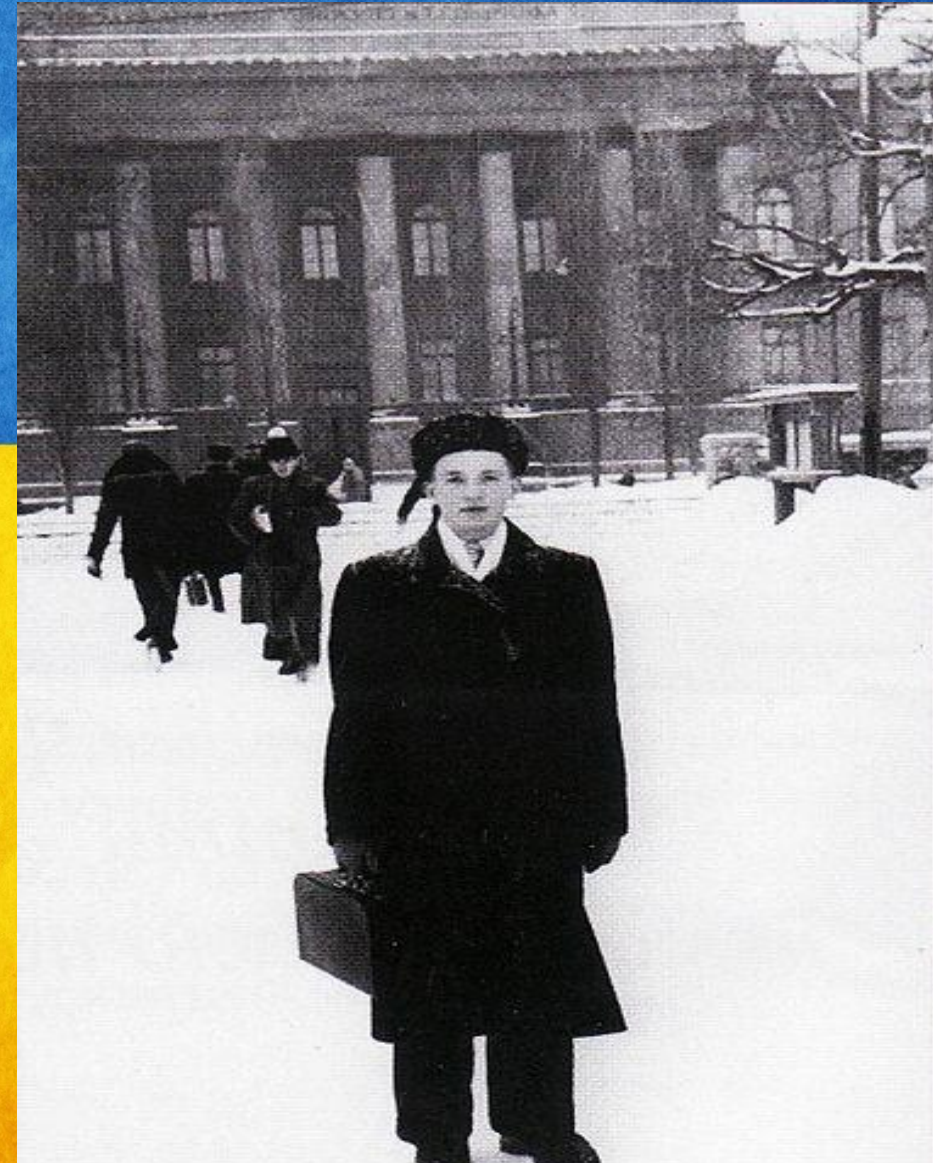
В'ячеслав із сім'єю

Народився 24 грудня 1937 року в селі Єрки , Катеринопільського району, тоді Київської області в сім'ї вчителів.

В'ячеслав Чорновіл до школи пішов 1946 року відразу до 2-го класу. 1955 року закінчив Вільхівецьку середню школу із золотою медаллю і того ж року вступив до Київського державного університету ім. Тараса Шевченка на філологічний факультет, а з 2-го курсу перевівся на факультет журналістики.

З липня 1960 до травня 1963 років В'ячеслав Чорновіл працював на Львівській студії телебачення. У травні 1963 року переїхав до Києва, щоб продовжити наукову роботу з історії української літератури. Відтоді до вересня 1964 року працював на будівництві Київської ГЕС і жив у Вишгороді.

Започаткував в Україні національно-визвольний рух шістдесятників.

В'ячеслав Чорновіл був одним з найяскравіших організаторів та активістів цього руху, що в 60-ті — 70-ті роки протистояв тоталітарному

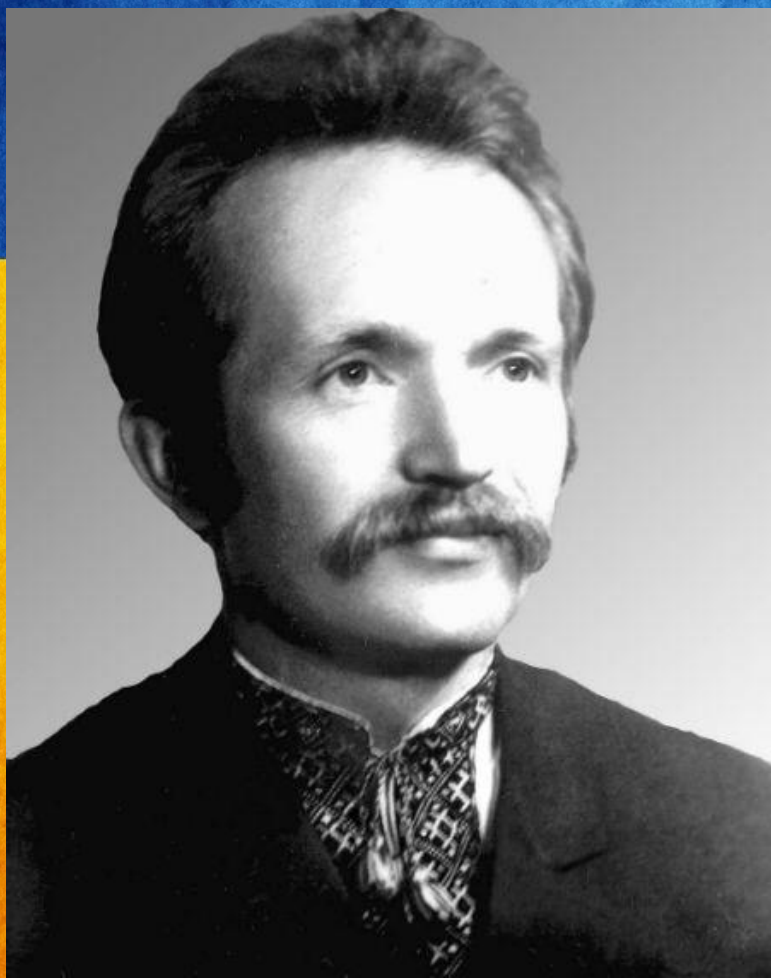
режимові, виступав за відродження

України, її мови, культури,

духовності, державного суверенітету.

Брав активну участь у діяльності

Київського клубу творчої молоді (КТМ) .

4 вересня 1965 року виступив разом з Іваном Дзюбою та Василем Стусом у кінотеатрі «Україна» на прем'єрі фільму Параджанова «Тіні забутих предків» з протестом проти арештів української інтелігенції.

15 листопада 1967 року був заарештований : 3 роки ув'язнення в таборах суворого режиму

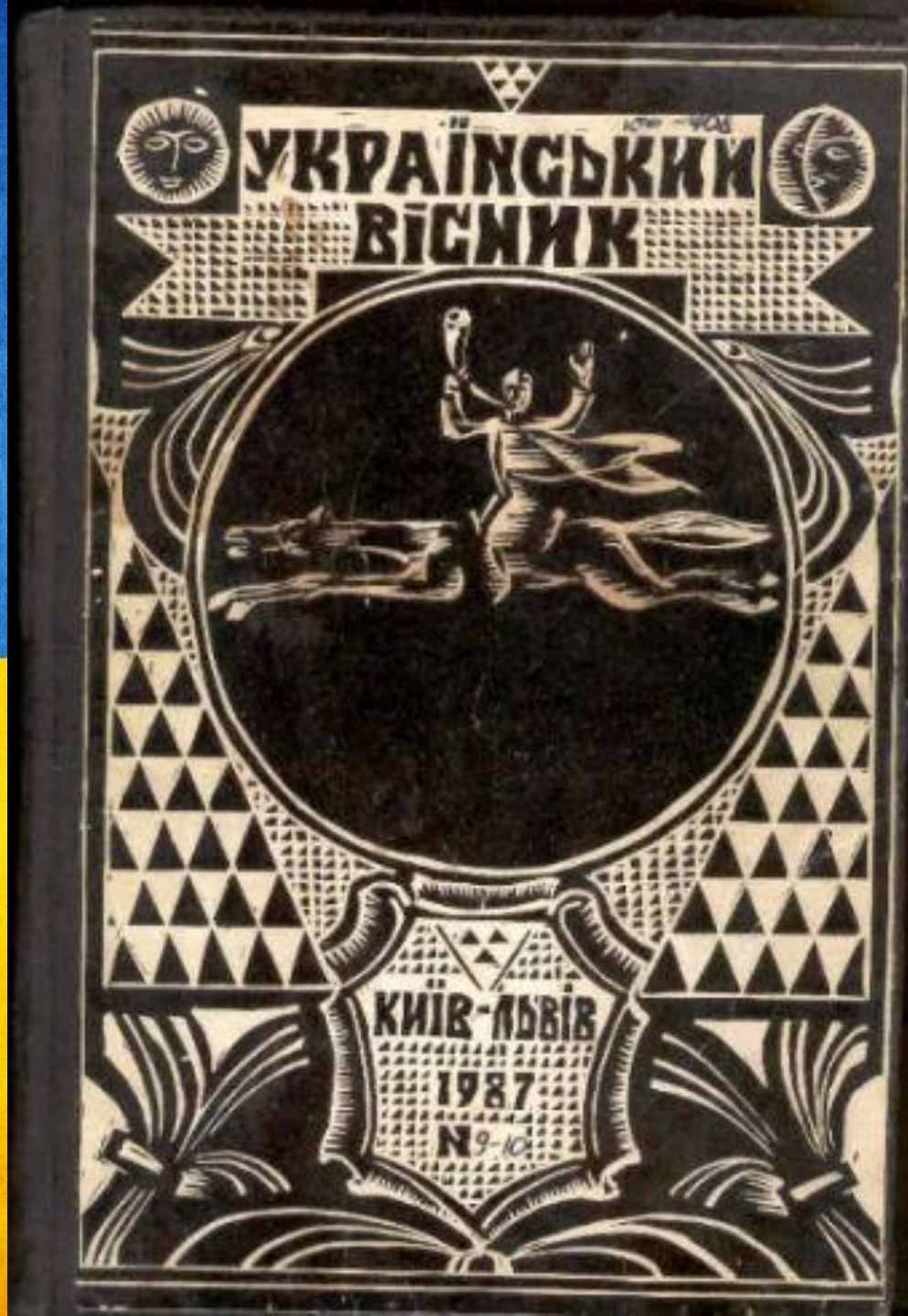
ЧОРНОВОЛ ВЯЧЕСЛАВ
МАКСИМОВИЧ, 1938 года
режисер

Після звільнення у 1969 році, з 1970 року В'ячеслав Чорновіл працював спостерігачем метеостанції в Закарпатті, землекопом археологічної експедиції в Одеській області, вагарем на станції Скнилів у Львові, з 1971 року — у Львівському відділенні Українського товариства охорони природи.

1970 року Чорновіл починає випуск підпільного журналу «Український вісник», в якому друкує матеріали самвидаву, хроніку українського національного спротиву.

У 1972 році його арештовують знову — 6 років таборів і три роки заслання.

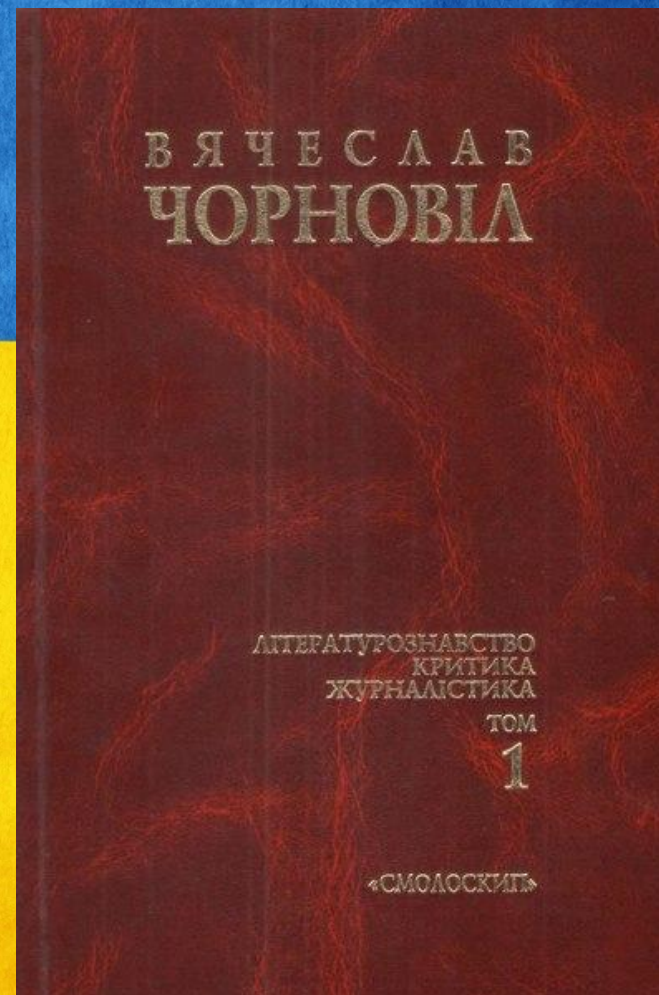

Відбував термін у мордовських таборах для політв'язнів.

«Зеківський генерал» — так назвав нарис про нього письменник Михайло Хейфец. Разом з Борисом Пенсоном В'ячеслав Чорновіл написав книгу «Хроніка таборових буднів» (1975), яку було нелегально передано з табору за кордон і опубліковано 1976 року у журналі «Сучасність».

На початку 1978 року був відправлений етапом на заслання в с. Чаппанду (Якутія), де працював чорноробом у радгоспі, пізніше в Нюрбі — постачальником. Там написав брошуру про боротьбу за статус політв'язня в таборах (1977–1978) під назвою «Тільки один рік».

У травні 1985 року В'ячеслав Чорновіл повернувся в Україну. Відновив активну політичну діяльність. Восени 1988 року разом з М. Горинем дав інтерв'ю закордонній журналістці Марті Коломієць, у зв'язку з чим влада розгорнула кампанію за видворення їх з СРСР.

6 вересня 1987 року у Львові створена «Українська ініціативна група за звільнення в'язнів сумління». До її складу увійшли М.Горинь (голова), В.Барладяну, І.Гель, З.Попадюк, С.Хмара, В.Чорновіл.

Зліва направо: М. Горинь, І.Гель, С. Хмара

25 березня 1999 року
В'ячеслав Чорновіл загинув
за нез'ясованих обставин в
автокатастрофі на шосе під
Борисполем.

Трагедія сталася на 5-му
кілометрі автотраси
Бориспіль-Золотоноша. На
місці загибелі встановлено
справжній козацький хрест.
Поховано Чорновола на
центральной алеї Байкового
кладовища

Пам'ятники В'ячеславу Чорноволу

м.Дрогобич

м.Івано-Франківськ

м.Львів

Дякую за увагу!

KEEP
CALM
AND
LOVE
UKRAINE